

[Socialministeren.]

hjælpsinstitutionernes organisation, som lovforslaget ikke har medtaget. Det var således bl. a. foreslået, at staten skulle overtage de fulde udgifter ved mødrehjælpsinstitutionerne, medens udgifterne nu deles lige mellem staten og kommunerne; samtidig skulle mødrehjælpsinstitutionernes administrative opbygning ændres, og et fælles sekretariat oprettes. Jeg har fundet det rigtigst at lade spørgsmålet om en ændring i udgiftsfordelingen bero på skattereformens gennemførelse, og for såvidt muligt at begrænse de administrative udgifter har jeg desuden ment, at det var bedst at udskyde spørgsmålet om en ændring i institutionernes organisation, til man har mere erfaring for, hvordan lovændringen vil virke. Man må dog regne med den mulighed, at der kan blive en stadig voksende trang til et fælles administrativt organ for mødrehjælpsinstitutionerne; en koordinering af arbejdet har da også allerede i et vist omfang vist sig nødvendig. Jeg må derfor forbeholde mig eventuelt på et senere tidspunkt at vende tilbage til spørgsmålet om en fastere sekretariatsordning for mødrehjælpsinstitutionerne.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget og til justitsministerens fremsættelse af svangerskabslovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (om hjælp til enlige mødre, inddrivelse og udbetaling af børnebidrag m. v.).

Forslaget indeholder dels regler om udvidet hjælp til enlige mødre, dels ændringer i reglerne om betydningen af børns indtægt og formue med hensyn til betingelserne for udbetaling af bidrag fra det offentlige og endelig forskellige andre ændringer i bidragsreglerne, der hovedsagelig tilsigter administrative forenklinger.

De foreslåede regler om hjælp til enlige mødre bygger i det store og hele på de forslag, der er fremsat herom i den i 1953 udkomne betænkning om „Den enlige moder.“ Betænkningen er udarbejdet af et af kvindeorganisationerne og Kvindeligt Arbejderforbund nedsat udvalg, til hvis ar-

bejde der er ydet støtte af socialministeriet og Københavns kommune. Som det vil være det høje ting bekendt, indeholder denne betænkning en undersøgelse over enlige mødres kår i København og Hjørring. En tilsvarende undersøgelse er offentliggjort i 1952 af Aarhus kommune vedrørende enlige mødre i Aarhus. Det fremgår af disse undersøgelser, at enlige mødre er vanskeligere stillet end andre forsørgere, og der foreslås i betænkningen forskellige hjælpeforanstaltninger til fordel for de enlige mødre.

Fra denne betænkning stammer først og fremmest forslaget om en overgangshjælp for kvinder med mindreårige børn i den første tid efter mandens død eller i givet fald efter separation eller skilsmisse og om en løbende særhjælp til enlige mødre med børn. Bestemmelsen herom findes i forslaget til en ny formulering af forsorgslovens § 282. I dennes stk. 1 åbnes der mulighed for at yde særhjælp til enker med børn under 18 år i overgangstiden efter mandens død efter lignende principper som dem, hvorefter der kan ydes hjælp til værnepligtige, tuberkuloseramte m. fl. Efter stk. 2 kan der ydes tilsvarende hjælp til mødre, der bliver skilt uden forudgående separation og i særlige tilfælde ved separation. Efter udløbet af det tidsrum, hvor der kan ydes overgangshjælp, normalt 13 uger, skal der efter § 282, stk. 4, kunne ydes særhjælp til enlige mødre i et omfang, der svarer til almindelig kommunehjælp til enlige mødre, som ikke er i stand til at tjene det fornødne til deres eget og deres børns underhold; denne hjælp vil også kunne ydes til enlige mødre, der ikke opfylder betingelserne for at kunne få den særlige overgangshjælp. Regeringen finder det ikke rimeligt, at disse mødre skal være henvist til at modtage kommunehjælp, der endda med tiden kan få fattighjælps virkning.

Fra betænkningen om den enlige moder kommer endvidere forslaget om at side stille enker med fraskilte og separerede med hensyn til retten til at bevare bidraget til børnene efter indgåelse af nyt ægteskab og med hensyn til barselsfærdsbidragene, såfremt de føder efter mandens død.

I betænkningen om den enlige moder er der berørt en række andre ønsker inden-